

“एकको मन्त्र याद रहेमा सबैमा एक देखिने छ” (टीचरहरू सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट)

आज बच्चाहरूको संगठन र स्नेह, सहयोग, परिवर्तनको दृढ संकल्प— यही सुगन्धलाई लिनको लागि आएको छु। बच्चाहरूका खुशीमा बापदादाको खुशी छ। सदा यो अविनाशी खुशी र अविनाशी सुगन्ध बच्चाहरूको साथ रहोस्— यस्तो अविनाशी संकल्प गरेका छौं हैन! सुरु-सुरुमा आदि स्थापनाको समयमा एक अर्कालाई के लेख्थ्यौ र भन्थ्यौ, त्यो याद छ? के शब्द बोल्थ्यौ? “प्रिय निज आत्मा।” यही आत्म-अभिमानि बन्ने र बनाउने साधन सहज रह्यो। नाम, रूप देख्दैन्थ्यौ। याद छ ती अभ्यासका दिन! कति नेचुरल रूप रह्यो? मेहनत गर्नु पन्थ्यो? यही आदि शब्द अहिले गहन रहस्य सहित प्राक्टिकलमा ल्यायौ भने स्वतः नै स्मृति स्वरूप हुन्छौ। एकको मन्त्र— एक बाबा, एक घर, एकमत, एकरस, एक राज्य, एक धर्म, एक नाम आत्मा, एक रूप। एकको मन्त्र सदा याद रहेमा के हुनेछ? सबैमा एक देखिन्छ। यो सहज छ नि! जब एक नै देखिन्छ, फेरि जुन गीत गाउँछौ मेरो त एक बाबा... यो स्वतः नै हुन्छ। यस्तै संकल्प गरेका छौं नि!

बापदादा त केवल नयन मिलन गर्न आउनु भएको हो। बच्चाहरूले बोलाए, बाबा आउनुभयो। बाबाले बच्चाहरूको स्नेहको जवाफ दिनुभयो। जे भन्यौ त्यो भयो नि! तिमीहरूले सन्देश पठाउँनु दुई घडीको लागि भए पनि आउनुहोस्। सबैको सन्देश त पुगिहाल्यो! तिमीले संकल्प गर्नासाथ बापदादाले सुनिहाल्नु भयो। वाणीमा आउनु भन्दा पहिला बापदादाको पासमा पुग्छ।

(जयन्ती दिदीलाई देखेर बाबा बोल्नुभयो) विदेशबाट आउनुले के सिद्ध गर्छ? दिल टाढा छैन भने देश पनि टाढा हुँदैन। दिल नजिक छ त्यसैले यो पनि एक-अर्काको नजिक हुने सबूत हो। सदा एक-अर्काको साथी हौं, यो प्राक्टिकल स्वरूप देखायौ। यही मुर्बबी बच्चाहरूका निशानी हो। बापदादा निमित्त बनेका सदा उमंग उत्साह बढाउने विशेष आत्मालाई प्रत्यक्ष सबूतको बधाई दिइरहनु भएको छ। एक तिमीलाई मात्र देखिरहनु भएको छैन, सबै बच्चाहरूको दिल यहाँ छ र देह वहाँ छ। यस्ता सबै बच्चाहरूलाई पनि बापदादा संगठनमा देखिरहनु भएको छ। याद त यसै पनि उनीहरूलाई पुगिहाल्छ फेरि पनि सबै बच्चाहरूलाई देखेर स्नेहको सूत्रमा बाँधिएका सदा समीप रहने आत्माहरूलाई विशेष याद-प्यार दिइरहनु भएको छ। यसो त देशका पनि जुन बच्चा साकारमा यहाँ छैनन्, उनीहरूको दिल पनि यहाँ छ। ती बच्चाहरूलाई पनि बापदादा विशेष याद-प्यार दिइरहनु भएको छ। अच्छा।

(निर्वैर भाइजी सँग) यी पनि विदेश गइरहेका छन्! एवररेडी बनिसक्यौ हैन! यसलाई भनिन्छ मीठो ड्रामा। तीन बिन्दुहरूको तिलकको उपहार मिल्यो। जबदेखि संकल्प गन्यौ, तीन बिन्दुहरूको तिलक ड्रामा अनुसार लाग्यो। लागेको छ र फेरि लाग्यो। यो अविनाशी तिलक सदा मस्तकमा लागेको छ हैन। तीनै बिन्दु साथ-साथ छन्। बापदादाले यस तिलकले वतनमा स्वागत गर्नुभयो, ठीक छ नि! विशेष कुनचाहिँ स्वरूपद्वारा सन्देश दिन गइरहेका छौ? विशेष पाठ के याद दिलाउनेछौ?

“सदा उमंग-उत्साहमा उड्दै जाऊ” यही विशेष पाठ सबैलाई अनुभवद्वारा पढाऊ। अनुभवद्वारा पाठ पढाउनु— यो अविनाशी पाठ हुन जान्छ। त्यसैले विशेष नवीनता यही होस्— अनुभवमा रहेर अनुभव गराऊ। मुखको पढाइ त धेरै समय चल्यो। अब सबैलाई यही पढाइको आवश्यकता छ। यही विधिद्वारा सबैलाई उड्ती कलामा लिएर जाऊ किनकि अनुभव सबैभन्दा ठूलो अथोरिटी हो। जसलाई अनुभवको अथोरिटी छ, उसलाई

अरू कुनै अथोरिटीले आक्रमण गर्न सक्दैन। मायाको अथोरिटी चलन सक्दैन। त्यसैले यही विधि विशेष ध्यानमा राखेर चक्कर लगाऊ। यो नवीनता हुन जान्छ नि किनकि जब कोही जान्छ भने सबैले यही सोच्छन्— कुनै नवीनता मिलोस्। बोल्नु र स्वरूप बनेर स्वरूप बनाउनु, यो साथ-साथै होस्। तिमीलाई मन पर्ने पनि यही हो नि! ड्रामा अनुसार अहिले समय जुन निश्चित छ त्यही सेवाको लागि योग्य सम्झ। संकल्प त समाप्त भयो नि! एवररेडी बनेर सबै तयारी पनि सेकेन्डमा भयो हैन? स्थूल साधन त वहाँ सबै छन्। बनि-बनाऊ साधन छन्। केही रहेको छ भने पनि कुनै ठूलो कुरा होइन। यहाँबाट दुई ड्रेसमा गए पनि कुनै हर्जा छैन। वहाँ रेडिमेड मिलिहाल्छ। सूक्ष्म तयारी त भइसक्यो नि! स्थूल तयारी ठूलो कुरा होइन।

उनीहरूलाई खुशीको खबर सुनाउनु छ। उनीहरू चाहन्छन्— विनाश नहोस्, यो दुनियाँ रहिरहोस्। विनाशसँग डराउँछन् किन? किनकि सम्झन्छन् हाम्रो यो दुनियाँ खतम हुन्छ त्यसैले डराउँछन्। तर दुनियाँ त अझ नयाँ आउनेवाला छ। उनीहरूलाई यो खुशीको खबर मिलोस्। तिमीहरू सबैको जुन संकल्प छ— हाम्रो यो दुनियाँ सदा वृद्धि भइरहोस्, अझ राम्रो बन्दै जाओस्, यो तिम्रो संकल्प विश्वको रचयिता बाबाको पासमा पुगेको छ। विश्वको मालिक विश्वमा शान्ति स्थापना होस्, त्यो कार्य गराइरहनु भएको छ। र, तिमीहरू सबैको आश छ नि— एक विश्व होस्, विश्वमा स्नेह होस्, प्यार होस्, लडाईं झगडा नहोस्— सबै आत्माहरूको यो आश पूर्ण हुने समय आइपुगेको छ। तर कुन विधिले हुनेछ, त्यस विधिलाई केवल जान। विधि यथार्थ छ भने सिद्धि पनि हुन्छ। सिद्धि त मिल्नु छ तर कुन विधिद्वारा मिल्छ, त्यो जानेका छैनन्। सम्मेलन आदि त गरेर हेरेका छन्, तर संकल्प मनबाट निस्कँदैन। लडाईं-झगडाको बीज नै खतम भएर गयो भने शस्त्र आदि भएर पनि प्रयोग गर्दैनन् किनकि नोकसान कुनै शस्त्रले गर्दैन, नोकसान गर्नेवाला क्रोध हो नि। बीज क्रोध हो। यसरी विधिपूर्वक बीजलाई नै खतम गरिदियो भने सिद्धि अवश्य मिल्छ। लडाईं-झगडाको बीज नै खतम भएर जान्छ। सबै आत्माहरूको आश पूर्ण हुने समय आएको छ। समयले सबैको बुद्धिलाई प्रेरणा दिइरहेको छ। गुप्त कार्य जुन चलिरहेको छ, त्यो कार्यले सबैलाई आफूतिर खिचिरहेको छ। तर उनले जान्न सक्दैनन्— यो संकल्प किन आइरहेको छ! बनाउँछन् पनि स्वयंले र फेरि प्रयोग नगरौं— यो संकल्प किन चलिरहेको छ! स्थापनाको कार्यले प्रेरित गरिरहेको छ तर उनीहरूले जान्दैनन्। यो तिमीहरू स्वयंले बुझेका छौं— परिवर्तनमा विनाश नभइकन स्थापना हुँदैन। तर भावना त उनीहरूको पनि उही छ नि! उनीहरूको भावनालाई लिएर यो खुशीको खबर उनीहरूलाई सुनाऊ। विधि यही सुनाउनेछौं— शान्तिको सागरद्वारा नै शान्ति हुन्छ। हामी सबै एक हौं। यो भातृत्वको भावना कुन आधारले बन्न सक्छ? जसद्वारा यो संकल्प नै नउठोस्, मेहनत गर्न नपरोस्। कहिले हतियार प्रयोग गरौं, कहिले नगरौं— यो संकल्प नै समाप्त हुन पुगोस्, भातृत्व हुन जाओस्, यो हो विधि। भातृत्व भाव आएमा बाबा त हुनुहुन्छ नै। यस्तो खुशीको खबरको रूपमा उनीहरूलाई सुनाऊ। शान्तिको पाठ पढ्नु पर्नेछ। (शान्तिको विधिले अशान्ति समाप्त हुन्छ) तर त्यो शान्ति आउँछ कसरी? त्यसको लागि फेरि मन्त्र दिनु पर्ने हुन्छ। शान्तिको पाठ पढाउँछौं नि! म पनि शान्त, घर पनि शान्त, बाबा पनि शान्तिको सागर, धर्म पनि शान्त। त्यसैले यस्तो पाठ पढाऊ। शान्ति नै शान्तिको पाठ। दुई घडीको लागि अनुभव गर्छन् नि। एक घडी पनि गहन शान्तिको अनुभूति भएमा उनले बारम्बार तिमीलाई धन्यवाद दिनेछन्।

तिमीलाई नै भगवान् मान्न थाल्नेछन् किनकि धेरै चिन्तित छन् नि। जति धेरै ठूलो बुद्धि, त्यति ठूलो चिन्ता पनि छ। यस्ता चिन्तित आत्माहरूलाई यदि अलिकति अंचली मिल्यो भने पनि त्यही उनीहरूको लागि एक जीवनको वरदान हुन जान्छ। जसलाई मौका मिलोस् ऊ बोल्दा-बोल्दै शान्तिमा जाऊन्। एक सेकेन्ड पनि अनुभूतिमा उनीहरूलाई लिएर गयो भने उनीहरू धेरै-धेरै धन्य मान्नेछन्। वातावरण यस्तो बनाइदेऊ, जुन सबैले यस्तो अनुभव गरून्, मानौं कुनै शान्तिको किरण आइरहेको छ। एक आधा सेकेन्ड पनि वायुमण्डल यस्तो हल्का बन्यो भने भित्रबाट धेरै धन्य मान्नेछन् किनकि विचाराहरू धेरै हलचलमा छन्। उनीहरूलाई देखेर बापदादालाई त दया आउँछ। न रातको निद्रा, न दिनको भोजन। भोजन पनि खानाको रीतिले खाँदैनन्। मानौं माथिबाट बोझ परेको छ। के होला, कसरी होला! त्यसैले यस्ता आत्माहरूलाई एक झलक मिल्यो भने पनि के सम्झन्छन्? उनीहरूको लागि त मानौं सूर्य नै तल उत्रियो। एक झलक नै चाहिन्छ। धेरै समय त उनले शक्तिलाई धारण पनि गर्न सक्दैनन्। यो त थोरै घडीको कुरा हो। जस्तो लहर आउँछ र गइहाल्छ। यति मात्र पनि अनुभव भएमा उनीहरूको लागि धेरै हो किनकि धेरै चिन्तित छन्। उनीहरूलाई थोरै सहारा पनि धेरै हुन्छ। अच्छा।

संकल्प पूरा भयो? बच्चाहरूको खुशी नै बाबाको खुशी। सफलतामूर्त हौ नि! सफलता त साथैमा छ। जब बाबा साथमा हुनुहुन्छ भने सफलता कहाँ जान्छ? जहाँ बाबा हुनुहुन्छ, त्यहाँ सबै सिद्धिहरू हुन्छन्।

बिन्दु लगाउन आउँछ वा बिन्दुमा फेरि प्रश्न उठ्छ? आजकलको दुनियाँमा यस्तो बारूद चलाउँछन्, जुन यति सानो बिन्दुबाट यति ठूलो साँप बन्छ। यहाँ पनि बिन्दु लगाउनु पर्छ। बिन्दुमा सबै समाहित भइहाल्छ। यदि संकल्पको माचिस लगायो भने फेरि त्यो साँप हुन जान्छ। न माचिस लगाऊ, न साँप बनोस्। बापदादा बच्चाहरूको यो खेल देखिरहनु हुन्छ। जे हुन्छ सबैमा कल्याण भरिएको छ। यस्तो किन वा के— होइन। जे कुरा अनुभव गर्नु थियो त्यो गन्यो। परिवर्तन गन्यो, अब अगाडि बढ। यो हो बिन्दु लगाउनु। सबै विदेशीहरूलाई पनि यो खेल बताऊ। उनीहरूलाई यस्तो कुरा राम्रो लाग्छ।

(दादी जी र दादी चन्द्रमणि बाबाको पासमा बस्नु भएको छ)

यी त बरियाँतका शान हुन्। बापदादाको विशेष शृंगार यी हुन्। तिमीहरू सबैको अगाडि परिवारको शृंगार को हुन्? यी दादीहरू हुन् नि। सबैको मनमा यी विशेष आत्माहरू प्रति सदा के संकल्प रहन्छ? यी सधैं बाँचिरहून्। यी सबैले तिमीहरूलाई अमर भवको सहयोग दिइरहन्छन्। एक दादीलाई केही हुन्छ भने सबैको संकल्प चल्छ नि! यी स्थूलमा निमित्त छत्रछायाँ हुन्। त्यसो त बाबाको छत्रछायाँ छ तर निमित्त यी अनुभवी आत्माहरू मास्टर छत्रछायाँ हुन्। कहिले घाम कहिले पानी आयो भने छत्रछायाँमा गएर बस्छन् नि। तिमीहरूको पासमा पनि कुनै समस्या आयो भने के गर्छौं? साकारमा यिनीहरूको पासमा आउनु पर्छ। बाबा सँग त रूहरिहान गर्छौं, तर पत्र त मधुवनमा लेख्छौ नि! जस्तै वहाँ देखेका छौ नि, कहीं सयर गर्न जाँदा बीच-बीचमा छाता लगाइदिन्छन्, फेरि त्यसको बीचमा मनोरञ्जन कार्यक्रम गर्छन्। यो पनि त्यस्तै हो। छाताहरू जहाँतहाँ लागेका छन्। जब केही हुन्छ भने मनोरञ्जन पनि गर्छन्। मधुवनमा हाँस्छौ, गाउँछौ, नाच्छौ नि। बापदादालाई पनि खुशी हुन्छ। बच्चाहरू मनोरंजन गरिरहेका छन्। यही स्नेह सबैलाई बाबाको स्नेहको तर्फ आकर्षित गर्छ। जस्तो यी निमित्त बनेका छन्, त्यस्तै तिमी पनि आफूलाई हर स्थानको छाता सम्झ। जसको निमित्त बनेका छौ उनीहरूलाई सुरक्षाको साधन मिलोस्। झुकाव नहोस् तर सहारा होस्। निमित्त बनेर सहारा,

सहयोग दिनु भिन्नै कुरा हो तर सहारादाता बनेर सहारा नदेऊ। निमित्त बनेर सहारा दिनु र सहारादाता बनेर सहारा दिनु। यसमा अन्तर हुन जान्छ। यदि तिमीले सम्झदैनौ— म सहारा हुँ तर अरूले तिमीलाई सम्झन्छ भने नाम त दुवैको हुन्छ नि! सेवा सम्झेर निमित्त बनेर उमंग-उत्साह बढाउने सहारा दिनु, यो विधिपूर्वक सहारा दिएमा कहिल्यै पनि रिपोर्ट निस्कदैन। तर सबै कुरा उनलाई नै मान्न थाल्छन्— यही मेरो सहारा हो, यसलाई भनिन्छ सहारा दाता बनेर सहारा दियो। तर सेवा सम्झेर निमित्त बन सहयोको सहारा दिनु त्यो अलग कुरा हो। त्यसैले तिमीहरू सबै को हो?

अन्तमा सबै पार्टधारी एकैसाथ स्टेजमा आउँछन्। चाहे यस शरीरद्वारा सेवाधारी, चाहे भिन्न-भिन्न शरीरद्वारा सेवाधारी। सबै एकैसाथ पार्टधारी स्टेजमा आउनु अर्थात् जयजयकार भएर समाप्ति हुनु किनकि उनीहरूको हो नै गुप्त रूपमा स्थापनामा सहयोगी बन्ने पार्ट। तिमी प्रत्यक्ष रूपमा छौ। ती गुप्त रूपमा आफ्नो स्थापनाको पार्ट खेलिरहेका छन्, अहिले प्रत्यक्ष हुँदैनन् किनकि पर्दा उठ्ने समय तब आउँछ, जब सबै एवरेडी बन्छन्। सम्पन्न बन्नू। पर्दा उठेपछि त समाप्ति हुन्छ नि। यस्तो सबै तयार छन्? पर्दा उठ्ने तयारी छ? अहिले वारिस क्वालिटीको माला तयार भयो? १०८ पनि सम्पन्नताको धेरै समीप होऊन्, बिलकुल सम्पन्न होऊन्। समयको हिसाबले पनि सम्पूर्णताको समीप होस्। यस्तो सम्झन्छौ? त्यसको निशानी के होला? मालाको विशेषताको होला? माला तयार छ, त्यसको विशेष निशानी के देखिन्छ? एक सँग एक दाना मिलेको हुन्छ। यो मालाको निशानी हो। मालाको विशेषता हो एक अर्काको संस्कारको समीप। दाना सँग दाना मिलेको होस्। त्यो तयारी छ? जसलाई पनि हेरून्, चाहे १०८ औं नम्बर होस् तर दाना मिलेको त ऊ पनि छ नि! यसरी जोडिएका छन्। सबैलाई यो महसुसता आओस् कि यी त मालाको समान उनीएका दाना हुन्। यस्तो होइन संस्कार सबैको भेराइटी छ, त्यसैले समीप कसरी होला? हुँदैन। भेराइटी संस्कार भएर पनि समीप देखियोस्। भेराइटीको आधारमा नम्बर हुन गयो तर दाना त नजिक छ नि एक-अर्काको। जहिलेसम्म एक आपसमा मिल्दैनौ, माला बन्न सक्दैन। एउटा दाना निस्कियो भने माला खण्डित हुन जान्छ। पूज्य माला भनिदैन। टाढा-टाढा भए पनि भनिन्छ— यो पूज्यनीय माला होइन। १०८ औं नम्बर पनि यदि अलिकति टाढा छ भने माला तयार हुन सक्दैन। अच्छा।

वरदान:— सर्वशक्तिहरूलाई आफ्नो अधिकारमा राखेर सहज सफलता प्राप्त गर्ने मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

जति-जति मास्टर सर्वशक्तिमानको सीटमा सेट हुन्छौ, त्यति यी सर्व शक्तिहरू अर्डरमा रहन्छन्। जसरी स्थूल कर्मेन्द्रियहरू जुन समय जस्तो अर्डर गछौं त्यस्तै अर्डरमा चल्छन्, त्यस्तै सूक्ष्म शक्तिहरू पनि अर्डरमा चल्नेवाला होस्। जब यी सर्व शक्तिहरू अहिले देखि अर्डरमा हुन्छ तब अन्तमा सफलता प्राप्त गर्न सक्नेछौ किनकि जहाँ सर्व शक्तिहरू छन्, वहाँ सफलता जन्मसिद्ध अधिकार हुन्छ।

स्लोगन:— आकारी र निराकारी स्थितिमा सहज स्थित हुनको लागि निरहंकारी बन।